

Risale-i Nurlara herkesin ihtiyacı var mıdır? Nurlara ihtiyaç duymadığını ifade edenler için ne dersiniz?

İnsan acıktığında ekmek yer, susadığında ise su içer; ekmek yemez su içmez ise, beden gıdasız ve susuz kalacağı için, önce zayıf düşer sonra hastalanıp ölür. Demek ekmek ve su insan bedeni için hayati bir öneme sahiptir. Birisi kalkıp istediği kadar "*Ekmek ve suya ben muhtaç değilim.*" dese de bu ekmek ve suyun önemine bir zarar vermez.

Ekmek ve su gibi şeyler insan bedeninin yaşaması için ne kadar lüzumlu ve gerekli şeyler ise, Risale-i Nur'un üzerinde ısrarla durduğu iman hakikatleri de insanın ruhu, kalbi ve manevi duyguları için bir o kadar lüzumlu ve gereklidir.

Dikkat edelim Risale-i Nur'un kendisine ve ismine değil, muhtevası olan iman hakikatlerine muhtacız. Galiba o arkadaş "*iman hakikatlerine değil, Risale-i Nura muhtaç değilim*" demeye getiriyor, yoksa marifetullahı ya da direkt "*İman hakikatlerine muhtaç değilim.*" demek ahmaklık olur.

Risale-i Nur'u hiç bilmeyen ve tanımayanlara gidip, "*Risale-i Nurlara ekmek ve su gibi muhtacız.*" dersek, adam doğal olarak itiraz edecek. Öyle ise en son söyleyeceğimiz sözü en başta demememiz gerekir. Önce Risale-i Nur'un imana dair kuvvetli hakikatlerini adama güzelce bir anlatalım, adam idrak ettikçe "**Risale-i Nurlara ekmek ve su gibi muhtacız.**" önermesine kendi ulaşacaktır.

İman hakikatlerinin tadını almayan, özünü kavramayan birisinin "*Risale-i Nurlara ekmek ve su gibi muhtacız.*" hükmünü anlaması pek mümkün değildir.

Maalesef biz önce reklamını yapıyor, sonra itiraz edilince de izah etmeye çalışıyoruz; oysa önce Risale-i Nur'u ona güzelce anlatmak gerekiyor. Bu da zaman ve sebat ile olur. Bazen bir insanın Risale-i Nur'a ısınması ve kabul etmesi yıllar bile alabilir. Bu alt yapı oluşturulmadan direkt "*Risale-i Nur'a herkes muhtaç.*" demek doğru bir yaklaşım değildir.